

[Gert Petersen.]

alternativet til den politik, regeringen har lagt op.

Det er jo en politik, der er så langt fra den politik, SF står for, som det overhovedet er tænkeligt. Regeringen repræsenterer en åbenlys klassepolitik til fordel for de privilegerede i dette samfund. Den er ikke engang klog selv ud fra de bestående forudsætninger, sådan at man kunne tænke sig, at den i hvert fald kunne nedbringe valutaunderskuddet eller bremse inflationen. Regeringen er, forekommer det mig, tværtimod indstillet på at solde. De bebudede besparelser eller nedskæringer, som det jo er, skal såmænd nok ramme befolkningen hårdt. Men statsfinansielt opvejes besparelserne af de grandiose gaver, der øses ud til forskellige kategorier af besiddende, så statsudgifterne bliver reelt ikke mindre. Teknisk set vil man måske snutte dem, snutte gavebeløbene fra det budgetterede kasseoverskud, jeg ved det ikke, men det kunne jeg gætte mig til, men set med udgiftsøjne bliver forskellen den samme; rent bortset fra, at kasseoverskuddet vel trods alt er en bedre metode til at holde på valutaen med, når man nu kun vil føre en såkaldt liberal politik.

Det er blevet sagt bl.a. af venstres ordfører eller især af venstres ordfører, at regeringens udspil er et forhandlingsoplæg. Man kan forhandle om meget, selv om jeg nok synes, at regeringen uden for kriseudspillet har taget forskud på lovlig meget, har taget lovlig meget for givet, ophævelse af afgiften på hussalg, lempelsen af formueskatten osv. Vist kan man da forhandle om mange ting, men om det foreslåede dyrtidsindgreb kan der efter socialistisk folkepartis opfattelse ikke forhandles. Jeg så LOs formand, Thomas Nielsen, i fjernsynet i går, og han sagde: „Vi kan da snakke om hvad som helst, det kan man da, men regeringens udspil vedrørende dyrtidreguleringen er ikke noget forhandlingsoplæg i vore øjne“. Sådan udtalte han sig i fjernsynet. Jeg er 100 pct. enig. Det er heller ikke et forhandlingsoplæg i vore øjne. Det er tværtimod egnet til at

skabe uro, det er egnet til at skabe tvivl, det er egnet til at forpuste hele atmosfæren, og det er helt klart ikke egnet til at komme igennem her i denne sal. Det er derfor vores opfattelse, at dette forslag fra regeringen bør tages af bordet her og nu. Det vil sige, at de tanker, statsministeren har fremsat, ikke udmøntes i noget lovforslag, og jeg skal derfor slutte af med at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketingsordfører regeringen til at afstå fra at fremsætte det af statsministeren bebudede forslag om indgreb i dyrtidsordningen, går tinget over til fortsat behandling af de foreliggende lovforslag.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14, hvor vi først går til punkt 4 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.33.

Mødet genoptaget kl. 14.

Man gik først til dagsordenens punkt 4, der var:

Spørgsmål til ministrene.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Inden vi begynder på det første spørgsmål, vil jeg gerne lige nævne de regler, der gælder for spørgetiden. De er følgende:

Spørgeren kan ud over en eventuel mundtlig begrundelse, få ordet indtil 2 gange a 2 minutter for at svare ministeren. Ministeren har ved besvarelsen, og i øvrigt hver gang han ønsker det, ret til at tale i